

De beste huisvrouw

Herhaaldelijk wordt mij gevraagd: 'Wat doet zo'n Vereniging Vrienden nu eigenlijk? Je merkt er zo weinig van.'

De vraag is begrijpelijk, want het meeste werk geschiedt achter de schermen; de resultaten zijn dikwijls zeer belangrijk, maar voor de buitenstaander zelden waarneembaar.

Als ik de bovenbedoelde vraag moet beantwoorden, komt mij steeds een gedichtje van onze brave J. P. Heije (1809-1876) voor de geest. Niet zijn 'blauw geruite kiel', niet zijn 'zilvervloot' of 'Zie de maan schijnt door de bomen', maar zijn ode aan de huisvrouw:

*'De beste huisvrouw, die bestaat
Is zeker, waar op markt en straat
Geen mensch van weet, geen mensch van
praat.'*

Het gedichtje past niet meer in de huidige man-vrouw-maatschappij-visie, maar toch zie ik een aantal punten van overeenkomst tussen deze huisvrouw van Heije en onze Vereniging. De Vereniging Vrienden heeft immers dezelfde betekenis voor het Zuiderzeemuseum als de huisvrouw van Heije voor haar gezin. In wezen zijn wij de beste huisvrouw van het museum.

Het werk wordt in stilte, belangeloos en met een dosis idealisme gedaan ten dienste van de ander. Geen (of vrijwel geen) mens weet van of praat over ons werk, men beschouwt het als vanzelfsprekend. Maar zoals de huisvrouw doet wat een ander verzuimde, zo doet de Vereniging wat het Rijk nalaat.

Het museum-budget laat niet toe een eigen tijdschrift te financieren, zodat 'Het Peperhuis' niet zou kunnen verschijnen als de Vereniging niet bijsprong. Het aankoop-budget is veel te klein, zodat het museum verschillende belangrijke voorwerpen niet zou kunnen verwerven, indien de Vereniging daartoe niet de mogelijkheid bood (zie elders in de nieuwsbrief). Voor het maken van propaganda voor het museum is evenmin voldoende geld; reclameplaten, prentbriefkaarten, reproducties van kaarten en schilderijen worden door de Vereniging verzorgd. De inrichting van de taveerne is in de loop der jaren zo verouderd en ondoelmatig geworden, dat een grondige modernisering dringend nodig is. De grote uitgaven, die daarmee gepaard zullen gaan, komen voor rekening van de Vereniging. Bij deze voorbeelden zal ik het laten. Het werk is zuiver dienstverlenend, het valt niet op, maar het is wel uiterst noodzakelijk, nuttig, kostbaar en tijdrovend.

Nu de besnoeiingen op het budget van het museum steeds groter worden, wordt de taak van de Vereniging Vrienden steeds belang-

rijker. De hierbijgaande ledenlijst moet veel langer worden. Dat kan als ieder lid in eigen kennissenkring nieuwe leden werft.

Laten wij er voor zorgen, dat onze beste huisvrouw voldoende huishoudgeld krijgt om haar taak opgewekt te kunnen vervullen.

J. M. G. van der Poel